

En unserem Veedel – Bläck Fööss

Das "Veedel" ist der klassische Kölner Stadtteil (davon gibt es 87), der sich traditionell als Gemeinschaft sieht, ohne deswegen mit den anderen in Rivalität zu leben.

"Відель" є класичним районом Кельна (яких налічується 87), який традиційно бачить себе як громаду, не живучи, таким чином, у суперництві з іншими.

<https://www.youtube.com/watch?v=pcVZzubRVo8>

Kölsch

Hochdeutsch

Wie soll dat nur wigger jonn, Wat bliev dann hüek noch stonn? Die Hüßsche unn Jasse, Die Stündche beim Klaave, Iss dat vorbei?	Wie soll das nur weiter gehen? Was ist denn heutzutage noch von Dauer? Die Häuschen und Gäßchen Die Stunden beim Quatschen Ist das vorbei?	Як це має відбуватися далі? Що триває в наші дні? Маленькі будиночки та провулки Години, проведені в чаті Це все?
Inn der Wirtschaff up der Eck, Stonn die Männer an der Theek, Die Fraulücksche sitze, Beim Schwätzje zesamme, Iss dat vorbei?	In der Kneipe an der Ecke Stehen die Männer an der Theke Die Frauen sitzen Beim Schwätzchen zusammen Ist das vorbei?	У пабі на розі Чоловіки стоять біля барної стійки Жінки сидять Спілкування один з одним Це кінець?
Wat och passeht, Dat eine is doch klar, Dat schönste wat m'r hann, Schon all die Lange Johr, Is unser Veedel, Denn he hält m'r zesamme, Ejaal wat och passet, In uns'rem Veedel	Was auch geschieht Das eine ist doch klar: Das schönste, das wir haben Schon all die langen Jahre Ist unser Viertel Denn hier hält man zusammen Egal, was auch geschieht In unserem Viertel	Що б не сталося Одне можна сказати напевно Найкрасивіше, що у нас є Всі ці довгі роки Чи є наш район Тому що тут ми тримаємося разом Що б не сталося У нашому районі
Uns Pänz die spille up dem Jras, Unn fällt ens ene up der Naas, Die Bühle unn Shcramme, Die flick m'r zesamme, Da isset vorbei	Unsere Kinder, die spielen nicht im Gras Und fällt mal eins auf die Nase Die Beulen und Schrammen Die flicken wir zusammen Dann ist es vorbei	Наші діти не граються в траві І якщо одна з них впаде йому на ніс Удари та синці Ми їх латаємо Тоді все закінчиться
Wat och passeht, Dat eine is doch klar,	Was auch geschieht Das eine ist doch klar:	Що б не сталося Одне можна сказати напевно

Dat schönste wat m'r hann, Schon all die Lange Johr, Is unser Veedel, Denn he hält m'r zesamme, Ejaal wat och passet, In uns'rem Veedel	Das schönste, das wir haben Schon all die langen Jahre Ist unser Viertel Denn hier hält man zusammen Egal, was auch geschieht In unserem Viertel	Найкрасивіше, що у нас є Всі ці довгі роки Чи є наш район Тому що тут ми тримаємося разом Що б не сталося У нашому районі
In uns'rem Veedel Dat es doch klor, Mer blieven, wo mer sin, Schon all die lange Johr, En uns'rem Veedel, Denn he hält m'r zosamme Ejal, wat och passeet,	In unserem Viertel Das ist doch klar Wir bleiben, wo wir sind Schon all die langen Jahre In unserem Viertel Denn hier hält man zusammen Egal, was auch geschieht In unserem Viertel	У нашому районі Це точно Ми залишаємося на місці Всі ці довгі роки У нашому районі Тому що тут ми тримаємося разом Що б не сталося У нашому районі

Die Loreley

Die romantischste Strecke am Rhein führt von Koblenz nach Bingen zum Loreleyfelsen. Unterwegs sieht man 29 Burgen, Ruinen und Schlösser. Das Loreley-Tal ist UNESCO-Welterbe. Aber wer ist Loreley? Sie war eine schöne, mysteriöse Frau mit blonden, langen Haaren. Auf einem Felsen am Rhein hat sie ihre Haare gekämmt und gesungen. Ihre Stimme war faszinierend. Viele Schiffe sind hier gesunken, weil die Männer nur noch Augen für Loreley hatten und nicht für die Felsen. Noch heute sind die Felsen unter Wasser ein Problem für Schiffe. Der Dichter Heinrich Heine schrieb 1824 ein Gedicht über die Loreley-Sage. Es wurde vertont und ist sehr berühmt: "Das Lied von der Loreley". Es ist ein Symbol der romantischen Epoche.

Найромантичніший маршрут на Рейні веде від Кобленца до Бінгена до скелі Лорелей. Дорогою можна побачити 29 замків, руїн і палаців. Долина Лорелей є об'єктом Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Але хто така Лорелея? Це була красива, загадкова жінка зі світлим, довгим волоссям. На скелі біля Рейну вона розчісувала волосся і співала. Її голос зачаровував. Багато кораблів затонуло тут, тому що люди дивилися тільки на Лорелею, а не на скелі. Навіть сьогодні скелі під водою є проблемою для суден. Поет Генріх Гейне написав вірш про легенду про Лорелею у 1824 році. Він був покладений на музику і є дуже відомим: "Das Lied von der Loreley". Це символ романтичної епохи.

https://www.youtube.com/watch?v=1zlFg_B5oVI

Ich weiß nicht, was soll es bedeuten, Daß ich so traurig bin; Ein Märchen aus alten Zeiten, Das kommt mir nicht aus dem Sinn.	Не знаю, що це значить, що мені так сумно; Казка з давніх-давен, не можу її з голови викинути.
Die Luft ist kühl und es dunkelt,	Повітря прохолодне і темно,

Und ruhig fließt der Rhein; Der Gipfel des Berges funkelt Im Abendsonnenschein.

Die schönste Jungfrau sitzet
Dort oben wunderbar
Ihr gold'nes Geschmeide blitzet,
Sie kämmt ihr gold'nes Haar.

Sie kämmt es mit gold'nem Kamme, Und singt ein Lied dabei;
Das hat eine wundersame,
Gewaltige Melodei.

Den Schiffer im kleinen Schiffe Ergreift es mit wildem Weh; Er schaut nicht die Felsenriffe,
Er schaut nur hinauf in die Höh'.

Ich glaube, die Wellen verschlingen Am Ende Schiffer und Kahn; Und das hat mit ihrem Singen Die Lore-Ley gethan.

**І спокійно тече Рейн, гірська вершина
виблискує в променях вечірнього сонця.**

**Найкрасивіша діва сидить
Там, нагорі, дивовижно.
Спалахують її золоті прикраси,
Вона розчісує своє золоте волосся.**

**Вона розчісує його золотим гребінцем, а
при цьому співає пісню;
Це має дивовижну,
Дивовижна мелодія**

**Шкіпер на маленькому кораблику
охоплений диким горем, він не дивиться на
скелясті рифи,
Він дивиться тільки у височінь.**

**Я вірю, що хвилі врешті-решт поглинуть і
капітана, і корабель; і це те, що зробила
Лор-Лей своєю піснею.**